Dosar nr. 3-224/2025

H O T Ă R Î R E
Î N N U M E L E L E G I I
Dispozitivul hotărârii pronunțat public la 11 martie 2026 în mun. Chişinău
Hotărârea integrală întocmită la 28 aprilie 2026

Judecătoria Chişinău (sediul Rîşcani)
Instanţa compusă din:
Preşedintele ședinței, judecătorul Gheorghe MÎȚU
Grefier Olga SUȘCHEVICI

Cu participarea:
Reprezentantului reclamantului S.R.L. ”Pro Digital” – avocatul *****
Reprezentantului pîrîtului Consiliul Audiovizualului – *****

Examinînd în ședința de judecată publică cauza de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată depusă de S.R.L. ”Pro Digital” către Consiliul Audiovizualului privind contestarea parțială a actului administrativ individual defavorabil,

A C O N S T A T A T:

Argumentele și solicitările reclamantului.

La data de 13 ianuarie 2025, avocatul *****, acționând în interesele ÎCS „Pro Digital” SRL a depus acțiune în contencios administrativ împotriva Consiliului Audiovizualului al Republicii Moldova, prin care a solicitat: anularea parțială a deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 318 din 19 decembrie 2024, prin care ÎCS „Pro Digital” SRL a fost sancționată cu avertizare publică pentru încălcarea a prevederilor art. 15 alin. (4) din Codul serviciilor media audiovizuale al RM și cu amendă în mărime de 13 000 lei pentru încălcarea prevederilor pct. 44 sbp. 13) din Regulamentul privind conținuturile audiovizuale, aprobat prin Decizia Consiliului Audiovizualului nr. 61 din 01.03.2024 (Regulament).

În motivarea acțiunii, a menționat că ÎCS „Pro Digital” SRL este deținătorul licenței de emisie pentru difuzarea serviciului media audiovizual de televiziune „PRO TV Chișinău”, post care activează de peste 20 de ani pe piața serviciilor audiovizuale din Republica Moldova și se caracterizează prin independență, imparțialitate și echidistanță, având drept scop informarea cetățenilor asupra celor mai importante evenimente din țară și din străinătate.

Prin Decizia Consiliului Audiovizualului nr. 303 din 29 noiembrie 2024, a fost dispus controlul respectării prevederilor Codului serviciilor media audiovizuale de către mai mulți furnizori, inclusiv ÎCS „Pro Digital” SRL, în legătură cu reflectarea decesului *****.

Potrivit raportului de control întocmit de autoritatea competentă, au fost constatate pretinse încălcări în cadrul programului „Știri PRO TV” din 16 noiembrie 2024, unde au fost difuzate subiecte privind decesul minorei, incluzând interviuri cu colegi ai acesteia, reacții ale apropiaților și imagini comemorative, subiectele fiind ulterior reluate. De asemenea, în zilele de 17 și 18

noiembrie au fost difuzate materiale jurnalistice suplimentare despre funeralii și reacțiile colegilor, inclusiv interviuri realizate în timpul procesiunii funerare, precum și o emisiune dedicată memoriei tinerei.

În urma ședinței Consiliului Audiovizualului din 19 decembrie 2024, ÎCS „PRO DIGITAL" SRL a fost sancționată cu avertizare publică pentru pretinsa încălcare a art. 15, alin. (4) din Codul serviciilor media audiovizuale și cu amendă de 13 000 lei pentru încălcarea prevederilor pct. 44 sbp. 13) din Regulamentul privind conținuturile audiovizuale.

Potrivit art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la respectarea vieții private, noțiune interpretată extensiv de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, incluzând și dreptul la imagine. În acest sens, reclamanta a menționat că ingerințele trebuie justificate printr-un interes public și prin existența unui prejudiciu real.

Reclamanta a menționat că, în speță, a existat un interes public evident privind evenimentele reflectate, fapt recunoscut inclusiv de către membrii Consiliului Audiovizualului, iar minorii intervievați, cu vârste de 15–16 ani, și-au exprimat consimțământul pentru participare. Totodată, societatea reclamantă a precizat că nu poate fi reținută teza „revictimizării", întrucât persoanele intervievate nu aveau calitatea de victime și nu s-a demonstrat existența unui prejudiciu real cauzat acestora.

Potrivit reclamantei autoritatea de control nu a demonstrat existența unui risc real și nici nu a prezentat concluzii bazate pe expertize de specialitate, invocând în mod abstract o posibilă afectare a minorilor.

De asemenea, reclamanta a precizat că nu au fost înregistrate plângeri din partea reprezentanților legali ai minorilor, iar pîrîtul nu a motivat în mod corespunzător pretinsa încălcare a art. 15 alin. (4) din Codul serviciilor media audiovizuale, limitându-se la o simplă trimitere la norma legală, fără a explica în ce constă încălcarea, ceea ce, în opinia sa, atrage nulitatea actului administrativ.

Referitor la pretinsa încălcare a pct. 44 sbp. 13) din Regulament, societatea reclamantă a precizat, că norma interzice difuzarea interviurilor în care minorilor li se solicită opinii privind probleme intime de familie sau aspecte care depășesc puterea lor de judecată, însă în speță nu au fost abordate probleme intime de familie.

Reclamanta a menționat că pârâtul nu a clarificat dacă presupusa încălcare ar ține de probleme intime de familie sau de depășirea puterii de judecată a minorilor, iar lipsa unor criterii clare în Regulament face ca aplicarea sancțiunii să fie arbitrară. Totodată, societatea reclamantă a precizat că nici membrii Consiliului Audiovizualului nu au avut o poziție unitară asupra capacității minorului de 16 ani de a-și exprima opinia.

Potrivit Legii nr. 370/2023 privind drepturile copilului, statul garantează dreptul copilului de a-și exprima liber opinia și de a difuza informații, iar restrângerea acestor drepturi prin interzicerea difuzării interviurilor cu minori reprezintă o ingerință nejustificată. În consecință, societatea reclamantă a precizat că decizia pârâtului este neîntemeiată și susceptibilă de a fi anulată.

În drept, reclamanta la depunerea acțiunii și-a întemeiat pretențiile în temeiul rt. 5, 14, 189, 206, 211, 215, 224, și 195 Cod administrativ și art. 27, 56, 118 Cod procedură civilă.

Obiecțiile autorității publice pîrîte.

La data de 06 martie 2026, Consiliul audiovizualului a depus referință prin care a solicitat respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată (f.d. 60-66).

În motivarea referinței, autoritatea publică pârâtă a menționat că, în temeiul art. 75 alin. (4) lit. a) și art. 83 alin. (3) lit. a) din Codul serviciilor media audiovizuale, Consiliul

Audiovizualului a dispus, în ședința publică din 29 noiembrie 2024, efectuarea unui control privind modul de reflectare a decesului ***** de către principalele servicii media audiovizuale de televiziune, inclusiv „PRO TV Chișinău”, în raport cu prevederile legale privind protecția minorilor.

În baza art. 83 alin. (2) din Cod, a solicitat furnizorilor înregistrările video și informațiile aferente perioadei 15–21 noiembrie 2024, iar ÎCS „PRO DIGITAL” SRL a prezentat materialele solicitate.

În urma controlului efectuat, au fost constatate difuzări repetate de conținuturi audiovizuale care includeau interviuri cu minori, colegi ai persoanei decedate, realizate atât în cadrul programelor de știri din 16–18 noiembrie 2024, cât și în emisiunea „O seară perfectă”, inclusiv în contextul procesiunii funerare, în care aceștia își exprimau emoțiile și reacțiile față de evenimentul tragic.

Aceste intervenții vizau situații care depășesc puterea de judecată a minorilor, fiind incidente prevederile pct. 44 subpct. 13) din Regulamentul privind conținuturile audiovizuale, care interzic solicitarea unor asemenea opinii.

Totodată, s-a precizat că imaginile difuzate prezentau minori în stare evidentă de afect emoțional, ceea ce atrage aplicarea art. 15 alin. (4) din Codul serviciilor media audiovizuale, potrivit căruia dreptul minorului la viață privată și la propria imagine prevalează asupra interesului public de informare, în special în situații dificile.

În consecință, Consiliul a menționat că, prin decizia contestată, a sancționat societatea reclamantă cu avertizare publică pentru încălcarea art. 15 alin. (4) din Cod și cu amendă în cuantum de 13 000 lei pentru încălcarea prevederilor pct. 44 subpct. 13) din Regulament.

Cu referire la alegațiile societății reclamante, autoritatea pârâtă a menționat că sancțiunea cu avertizare publică a fost aplicată pentru difuzarea mai multor interviuri cu minori realizate în timpul procesiunii funerare, în care aceștia își exprimau reacțiile față de decesul tinerei, fără a fi respectat dreptul lor la propria imagine, în condițiile în care erau vizibil afectați emoțional, plângeau și încercau să-și acopere fața. Consiliul a invocat prevederile art. 15 alin. (4) din Codul serviciilor media audiovizuale, subliniind că dreptul minorului la viață privată și la propria imagine prevalează asupra necesității de informare, mai ales în situații dificile.

Reclamantul avea obligația de a asigura un echilibru între dreptul publicului la informare și protecția minorilor, însă acest echilibru nu a fost respectat, fiind favorizat caracterul senzațional al materialelor în detrimentul protejării minorilor aflați într-o situație de vulnerabilitate.

Consiliul a menționat că nu este necesară o expertiză psihologică pentru a constata situația dificilă a minorilor, întrucât contextul decesului și al funeraliilor implică în mod evident o stare de suferință emoțională intensă, accentuată de faptul că interviurile au fost realizate chiar în timpul ceremoniei, când minorii plângeau.

Mai mulți furnizori media au intervievat aceiași minori în condiții similare, făcând trimitere la Comentariul General nr. 12 (2009), potrivit căruia copiii nu trebuie intervievați mai des decât este necesar, întrucât astfel de interacțiuni pot avea un impact traumatic. Totodată, Consiliul a subliniat că evaluarea maturității minorilor trebuie realizată în funcție de capacitatea acestora de a înțelege consecințele și de impactul situației asupra lor.

În final, a precizat că, deși minorii nu au fost constrânși să ofere interviuri, difuzarea acestora, în contextul stării lor emoționale, a afectat imaginea acestora și a depășit limitele bunului-simț jurnalistic, ridicând inclusiv problema în ce măsură asemenea materiale contribuie la o dezbatere de interes public.

Cu privire la motivarea actului administrativ contestat, autoritatea a menționat că decizia Consiliului Audiovizualului conține toate elementele necesare, inclusiv temeiurile de fapt și de drept ale controlului, obiectul monitorizării, rezultatele constatate, încălcările identificate, normele legale aplicabile, precum și concluziile și sancțiunile dispuse, ceea ce confirmă caracterul motivat al actului.

Consiliul a precizat că, în cadrul ședinței din 19 decembrie 2024, membrii săi au constatat o abordare orientată spre senzațional a subiectului de către serviciile media, fiind favorizat interesul publicului în detrimentul interesului public. Totodată, Consiliul a invocat utilizarea excesivă a acelorași minori în reportaje, lipsa diversificării surselor și absența avertizărilor privind impactul emoțional al imaginilor difuzate.

Autoritatea a menționat că sancțiunile au fost individualizate în funcție de gravitatea faptelor, avertizarea fiind aplicată pentru prima încălcare a art. 15 alin. (4) din Cod, iar amenda de 13 000 lei fiind stabilită în funcție de numărul și durata materialelor difuzate, modul de reflectare și impactul emoțional generat.

Consiliul a precizat că argumentele reclamantei privind lipsa motivării sunt neîntemeiate și reflectă doar nemulțumirea față de sancțiuni.

Cu referire la pretinsa încălcare a pct. 44 subpct. 13) din Regulament, autoritatea a menționat că sancțiunea nu a vizat exclusiv interviurile cu un singur minor, ci un ansamblu de materiale în care au fost intervievați mai mulți minori aflați în stare de afect, în contextul funeraliilor. Consiliul a invocat că evaluarea depășirii puterii de judecată trebuie realizată în funcție de natura subiectului, contextul emoțional și reacțiile minorilor, moartea fiind un subiect complex care impune o atenție sporită.

Interviurile au fost realizate la inițiativa reporterilor, iar responsabilitatea pentru conținutul difuzat revine furnizorului media, indiferent de consimțământul minorilor. Totodată, Consiliul a menționat că difuzarea acestor interviuri nu era necesară pentru informarea publicului și nu aducea valoare suplimentară relatării evenimentului.

Acceptul minorilor de a participa nu exonerează reclamanta de respectarea obligațiilor legale și că nepublicarea interviurilor nu echivalează cu încălcarea dreptului acestora la liberă exprimare. Decizia de sancționare pentru încălcarea pct. 44 subpct. 13) a fost adoptată în mod unanim, iar susținerile reclamantei privind lipsa consensului sunt neîntemeiate.

În concluzie, Consiliul a precizat că motivele invocate de reclamantă nu sunt confirmate, iar decizia contestată a fost adoptată cu respectarea competenței și procedurii legale, în conformitate cu legislația în vigoare.

Poziția participanților la proces expusă în ședința de judecată.

În ședința de judecată reprezentantul S.R.L. ”Pro Digital” – avocatul ***** a susținut acțiunea în contencios administrativ, solicitînd admiterea integrală a acesteia.

În ședința de judecată reprezentantul Consiliul Audiovizualului – ***** a solicitat respingerea acțiunii în contencios administrativ ca fiind neîntemeiată, în baza circumstanțelor de fapt și drept indicate în referință.

Verificarea întrunirii condițiilor de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ.

În privinţa admisibilității acţiunii în contencios administrativ, instanța de judecată relevă următoarele.

Conform art. 22 alin. (1) Cod administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sunt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 207 alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sunt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acțiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs.

Conform art. 207, alin. (2) Cod administrativ, acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când:

a) există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare;

c) la aceeași sau la altă instanță de judecată se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept;

d) acțiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art. 209;

e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17;

f) nu sunt întrunite condițiile prevăzute la art. 208;

g) acțiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens;

h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanța de judecată.

Lista temeiurilor de inadmisibilitate a acțiunii în contenciosul administrativ prevăzută de art. 207, alin. (2) din Codul administrativ nu este una exhaustivă, ci enunțiativă, fapt care poate fi dedus din interpretarea literală a cuvintelor ”în special cînd” din cuprinsul acestui text de lege.

Prin urmare, prin raportare la prevederile art. 207, alin. (1) Cod administrativ, instanța verifică din oficiu dacă sînt întrunite condițiile pentru admisibilitatea unei acțiuni în contenciosul administrativ sau a unor capete de cerere din cuprinsul acțiunii în contencios administrativ, nefiind legată exclusiv de temeiurile de inadmisinbilitate menționate la art. 207, alin. (2) din Codul administrativ.

Dispozițiile legale citate mai sus enunță temeiurile de bază de admisibilitate a acțiunii în contencios administrative, după cum urmează:

a) prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului;

b) competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ;

c) respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ;

d) respectarea procedurii prealabile;

e) respectarea termenului de înaintare a acțiunii;

f) prezența unui drept vătămat căruia i s-a adus atingere prin activitate administrativă.

Respectiv, instanța de judecată va analiza fiecare temei de admisibilitate a acțiunii în contencios administrative în baza criteriilor enunțate.

Prima facie, având în vedere necesitatea de a verifica întrunirea condițiilor de admisibilitate, urmează a fi stabilit mai întâi tipul acțiunii cu care a fost sesizată instanța.

Din actele cauzei prezentate de participanții la proces rezultă că, prin Decizia Consiliului Audiovizualului nr. 303 din 29 noiembrie 2024, autoritatea a dispus efectuarea unui control privind respectarea prevederilor Codului serviciilor media audiovizuale, în special a art. 15, precum și a Regulamentului privind conținuturile audiovizuale, în partea ce ține de protecția minorilor. Controlul a vizat mai mulți furnizori de servicii media audiovizuale, inclusiv ÎCS „Pro Digital" SRL, fiind analizat modul de reflectare a decesului ***** de către posturile de televiziune cu audiență ridicată. (f.d.1 din dosarul administrativ)

Ulterior, prin scrisoarea nr. 2273 din 04 decembrie 2024, Consiliul Audiovizualului a solicitat furnizorilor de servicii media audiovizuale prezentarea înregistrărilor video aferente perioadei 15–21 noiembrie 2024, precum și a informațiilor detaliate privind programele și intervalele orare în care a fost reflectat evenimentul legat de decesul ***** (f.d. 2-3 din dosarul administrativ)

La data de 9 decembrie 2024, „PRO TV Chișinău" a dat curs solicitării Consiliului Audiovizualului, prezentând materialele cerute și informând autoritatea că evenimentul tragic a fost reflectat în mai multe ediții ale programelor sale. (f.d. 18 din dosarul administrativ)

În baza prevederilor legale incidente și a deciziei menționate, autoritatea a efectuat controlul asupra ÎCS „Pro Digital" SRL pentru perioada indicată. Potrivit raportului întocmit de direcția de specialitate, în cadrul programelor „Știri PRO TV" din 16, 17 și 18 noiembrie 2024, precum și al emisiunii „O seară perfectă", au fost difuzate mai multe materiale ce conțineau interviuri cu minori, colegi ai persoanei decedate, realizate inclusiv în timpul procesiunii funerare, precum și imagini și reacții emoționale legate de acest eveniment. (f.d. 44-46 din dosarul administrativ)

În urma controlului, prin Decizia nr. 318 din 19 decembrie 2024, Consiliul Audiovizualului a sancționat societatea reclamantă cu avertizare publică pentru încălcarea art. 15 alin. (4) din Codul serviciilor media audiovizuale și cu amendă în cuantum de 13 000 lei pentru încălcarea pct. 44 subpct. 13) din Regulamentul privind conținuturile audiovizuale. (f.d. 78-88 din dosarul administrativ)

Prin scrisoarea nr. 2417 din 19 decembrie 2024, autoritatea a informat reclamanta despre sancțiunea aplicată și obligația de a prezenta un raport privind executarea acesteia. (f.d. 63-64 din dosar administrativ)

Ulterior, prin scrisoarea nr. 10 din 9 ianuarie 2025, decizia nr. 318 din 19 decembrie 2024 a fost remisă atât prin poștă, cât și electronic, fiind recepționată la data de 10 ianuarie 2025.

Prin scrisoarea nr. 10 din 9 ianuarie 2025, Consiliul Audiovizualului a transmis „Pro Digital" SRL, atât prin scrisoare recomandată, cât și prin poșta electronică, decizia nr. 318 din 19 decembrie 2024, privind rezultatele controlului efectuat în temeiul Deciziei nr. 303 din 29 noiembrie 2024. Decizia a fost recepționată la data de 10 ianuarie 2025, fapt confirmat prin copia avizului poștal și extrasul din corespondența electronică anexate la dosar. (f.d. 124-127 din dosarul administrativ)

Nefiind de acord cu decizia autorității pârâte, la 13 ianuarie 2025 reclamantul s-a adresat în instanța de contencios administrativ cu prezenta acțiune, solicitând anularea parțială a deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 318 din 19 decembrie 2024 în partea ce o vizează (f.d.4-12)

Astfel, pornind de la circumstanțele nominalizate și solicitările invocate, se constată că acțiunea înaintată de către reclamantă reprezintă o acțiune în contestare în conformitate cu prevederile art. 206 alin. (1) lit. a) Codul administrative, deoarece elementul central al obiectului acțiunii în contestare rezidă în faptul că reclamantul urmărește pe cale judiciară scopul de a anula actul administrativ individual defavorabil.

Prin urmare, instanța în conformitate cu prevederile art. 219 din Codul administrativ, îl apreciază ca un element al pretenției acțiunii în contestare.

a) Referitor la prima condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, care vizează prezența unui act administrativ individual defavorabil (dispoziție, decizie sau altă măsură oficială) întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, comunicat destinatarului, în procesul examinării cauzei, s-a constatat că reieșind din conținutul acțiunii formulate de societatea reclamantă și esența revendicărilor sale, ÎCS „Pro Digital" SRL contestă decizia Consiliului Audiovizualului nr. 318 din 19 decembrie 2024 în partea ce o vizează.

În privința primei condiții de admisibilitate, se constată că Decizia Consiliului Audiovizualului nr. 318 din 19 decembrie 2024, prin care ÎCS „Pro Digital" SRL a fost sancționată cu avertizare publică pentru încălcarea art. 15 alin. (4) din Codul serviciilor media audiovizuale și cu amendă în cuantum de 13 000 lei pentru încălcarea pct. 44 subpct. 13) din Regulamentul privind conținuturile audiovizuale, reprezintă, în sensul art. 10 și 11 din Codul administrativ, un act administrativ individual cu caracter defavorabil.

Acesta este susceptibil de control judecătoresc în contencios administrativ, întrucât emană de la o autoritate publică și constituie o măsură oficială adoptată pentru reglementarea unei situații individuale, producând efecte juridice defavorabile asupra reclamantei, inclusiv prin instituirea unor obligații pecuniare pe care aceasta le consideră neîntemeiate.

Din analiza normelor de drept sus-indicate, instanța reține că ÎCS „Pro Digital" SRL este în drept să înainteze acțiunea în contencios administrativ.

b) Referitor la cea de-a doua condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, care vizează competența jurisdicțională materială și teritorială a instanței de judecată pentru examinarea acțiunii în contenciosul administrativ, se apreciază că la caz, competența pentru examinarea prezentei acțiuni, în conformitate cu prevederile art.191 alin. (1) și art.196 alin. (1) Cod administrativ revine Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani), astfel, cererea de chemare în judecată fiind depusă cu respectarea dispozițiilor legale menționate.

c) Referitor la cea de-a treia condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, care vizează respectarea cerințelor de formă și conținut a acțiunii în contencios administrativ, instanța de judecată relevă că cererea de chemare în judecată înaintată de reclamant corespunde în totalitate exigențelor privind forma și conținutul, iar careva inadvertențe în acest sens nu au fost constatate și nici invocate de către pîrît.

d) Referitor la cea de-a patra și a cincea condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, care vizează respectarea procedurii prealabile și a termenului de înaintare a acțiunii, instanța de judecată reține următoarele.

Potrivit art. 208 alin. (1) și (3) Cod administrativ, în cazurile prevăzute de lege, până la înaintarea acțiunii în contencios administrativ, se va respecta procedura prealabilă. Dacă procedura prealabilă nu este prevăzută de lege, acțiunea în obligare se admite numai în cazul în care reclamantul a depus anterior la autoritatea publică competentă o cerere de emitere a actului administrativ individual.

Conform art. 209 alin. (1) Cod administrativ, acțiunea în contestare şi acțiunea în obligare se înaintează în decurs de 30 de zile, dacă legea nu prevede altfel. Acest termen începe să curgă de la: a) data comunicării sau notificării deciziei cu privire la cererea prealabilă sau data expirării termenului prevăzut de prezentul cod pentru soluționarea acesteia.

Cu referire la procedura prealabilă, instanța remarcă că, asemenea categorii de litigii sunt exceptate de la obligativitatea parcurgerii etapei prejudiciare, potrivit art. 84 alin. (16) din Codul serviciilor media audiovizuale nr. 174/2018, coroborat cu art. 163 lit. c) din Codul administrativ.

Aceeași concluzie rezultă și din pct. 19 al părții dispozitive a Deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 318 din 19 decembrie 2024, în care se prevede expres că actul poate fi contestat direct în ordinea contenciosului administrativ, la Judecătoria Chișinău, fără a fi necesară depunerea unei cereri prealabile, în termen de 30 de zile de la data comunicării.

Astfel, din actele cauzei rezultă că decizia contestată a fost emisă la data de 19 decembrie 2024 și comunicată societății reclamante atât prin scrisoare recomandată, cât și prin poștă electronică, prin scrisoarea nr. 10 din 9 ianuarie 2025 (f.d. 124–127 din dosarul administrativ). Cererea de chemare în judecată a fost depusă la data de 13 ianuarie 2025, în termenul prevăzut de art. 209 din Codul administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 209 alin. (1) și (2) lit. a), având în vedere circumstanțele constatate, instanța de judecată concluzionează că reclamanta a respectat termenul de depunere a acțiunii.

e) Referitor la cea de-a șasea condiție de admisibilitate a acțiunii în contencios administrativ, care vizează revendicarea de către reclamant a unui drept vătămat propriu căruia i s-a adus atingere prin activitate administrative, instanța de judecată reține următoarele.

Admisibilitatea acțiunii în contencios administrativ este condiționată *inter alia* de revendicarea de către reclamant a încălcării unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice.

Din prevederile art. 53, alin. (1) din Constituție, rezultă că persoana *vătămată într-un drept* ***al său*** (s.i.) de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluţionarea în termenul legal a unei cereri, este îndreptăţită să obţină recunoaşterea dreptului pretins, anularea actului şi repararea pagubei.

Din prevederile art. 20 din Codul administrativ rezultă: dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Din prevederile art. 207, alin. (2), lit. e) Cod administrativ, rezultă că acțiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special cînd: reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art. 17.

Conform art. 39 din Codul administrativ, controlul judecătoresc al activității administrative este garantat şi nu poate fi îngrădit. Orice persoană care revendică un drept vătămat de către o autoritate publică în sensul art.17 sau prin nesoluționarea în termenul legal a unei cereri se poate adresa instanței de judecată competente.

În art. 17 se dă noțiunea dreptului vătămat, în sens material, iar noțiunea „revendică încălcarea” din dispozițiile normelor art. 189 și art. 207 alin. (1) lit. e) Cod administrativ, relevă un aspect procesual și se referă la dreptul reclamantului de a înainta acțiunea în contencios administrativ.

Prin urmare, reclamantul are dreptul de a sesiza instanța ori de câte ori, dintr-o analiză sumară a circumstanțelor – inclusiv a conținutului cererii, a actelor administrative contestate și a documentelor din dosar – reiese o posibilă atingere adusă unui drept subiectiv. Această probabilitate este prezumată atunci când persoana este destinatarul unui act administrativ individual cu caracter defavorabil sau are calitatea de terț afectat.

Aşadar, noțiunea de „revendicare a încălcării” nu se confundă cu cea de „vătămare a dreptului”: prima fundamentează dreptul procesual de a acționa în instanță, iar a doua trebuie dovedită în cadrul fondului cauzei. Stabilirea vătămării este, așadar, o chestiune de fond și nu o condiție preliminară pentru accesul la justiție, în acord cu prevederile art. 6 din CEDO, art. 20 din Constituția Republicii Moldova și art. 39 din Codul administrativ.

La caz, cu referire la cele menționate, instanța conchide că reclamanta ÎCS „Pro Digital” SRL revendică apărarea pe calea controlului judecătoresc a unui drept în sensul art. 17 Cod administrativ, și anume dreptul la libertatea de exprimare. Corespunzător, condiția revendicării unui drept legitim este întrunită.

Alte motive de inadmisibilitate a acțiunii în baza art.207 Cod administrativ, la caz lipsesc. Astfel, acțiunea este admisibilă.

Temeinicia acţiunii.

Examinînd acțiunea depusă, audiind explicațiile participanților la proces și analizînd probele administrate, în contextul corelării acestora și în raport cu prevederile legale aplicabile, instanța de judecată, ajunge la concluzia că acțiunea formulată este întemeiată și urmează a fi admisă, din considerentele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 20, alin. (1) din Codul administrativ, dacă printr-o activitate administrativă se încalcă un drept legitim sau o libertate stabilită prin lege, acest drept poate fi revendicat printr-o acțiune în contencios administrativ, cu privire la care decid instanțele de judecată competente pentru examinarea procedurii de contencios administrativ, conform prezentului cod.

Conform art. 189, alin. (1) din Codul administrativ, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorități publice poate înainta o acțiune în contencios administrativ.

În conformitate cu prevederile art. 219, alin. (1) Cod administrativ, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți.

Din prevederile art. 224, alin. (1) Cod administrativ rezultă că examinînd acțiunea în contencios administrativ în fond, instanța de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri:

a) în baza unei acțiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum și o eventuală decizie de soluționare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale și prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale;

b) în baza unei acțiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă și obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenției reclamantului de emitere a actului este întemeiată;

c) în baza unei acțiuni în realizare, obligă la acțiune, tolerare sau inacțiune, dacă o astfel de pretenție a reclamantului este întemeiată;

d) în baza unei acțiuni în constatare, constată existența sau inexistența unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul;

e) în baza unei acțiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul;

f) respinge acțiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condițiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit. a)–e).

În cadrul examinării cauzei s-a constatat că ÎCS „Pro Digital” SRL, deținătoare a licenței de emisie pentru difuzarea serviciului media audiovizual de televiziune, este fondatoarea postului de televiziune „PRO TV Chișinău”, având astfel calitatea de furnizor de servicii media audiovizuale. (f.d. 17-18)

În temeiul art. 75 alin. (4) lit. a) și art. 83 alin. (3) lit. a) din Codul serviciilor media audiovizuale, în ședința publică din 29 noiembrie 2024, Consiliul Audiovizualului a dispus efectuarea unui control privind modul de reflectare a știrii referitoare la decesul ***** de către serviciile media audiovizuale de televiziune cu cele mai mari audiențe, respectiv „Cinema 1”, „Jurnal TV”, „Exclusiv TV”, „Star TV”, „Moldova 1”, „One TV”, „TV8”, „PRO TV Chișinău” și „N4”, precum și de către serviciul de televiziune tematic „Tezaur TV”, care a transmis în direct funeraliile minorei la data de 18 noiembrie 2024.

În acest sens, prin Decizia Consiliului Audiovizualului nr. 303 din 29 noiembrie 2024, s-a dispus realizarea controlului privind respectarea prevederilor Codului serviciilor media audiovizuale, în special art. 15, precum și a Regulamentului privind conținuturile audiovizuale, sub aspectul protecției minorilor (f.d.1 din dosarul administrativ).

Ulterior, prin scrisoarea nr. 2273 din 04 decembrie 2024, Consiliul Audiovizualului a solicitat furnizorilor de servicii media audiovizuale prezentarea înregistrărilor video aferente perioadei 15–21 noiembrie 2024, precum și a informațiilor detaliate privind programele și intervalele orare în care a fost reflectat evenimentul legat de decesul ***** (f.d. 2-3 din dosarul administrativ).

La data de 9 decembrie 2024, „PRO TV Chișinău”, a prezententat materialele cerute, informând autoritatea că evenimentul tragic a fost reflectat în mai multe ediții ale programelor sale. (f.d. 18 din dosarul administrativ)

Astfel, potrivit raportului de control aferent perioadei supuse verificării, respectiv 15–21 noiembrie 2024, s-au atestat unele încălcări, după cum urmează ”*în cadrul programului de știri „Știri PRO TV” de la ora 20:00 din 16 noiembrie 2024, în cadrul căruia au fost difuzate trei subiecte de știri cu referire la decesului minorei, incluzând: un interviu cu colegul de grupă al decedatei, minorul Oleg Spînu; reacțiile artiștilor, apropiaților familiei și colegilor ***** cu privire la decesul acesteia, inclusiv a fost prezentat și un fragment din interviul cu același coleg interpret; imagini foto și video dedicate memoriei tinerii. Subiectul a inclus reacțiile artiștilor, apropiaților familiei și colegilor ***** cu privire la decesul acesteia, inclusiv a fost prezentat și un fragment din interviul cu colegul minorei, Oleg Spînu: „Pierdere foarte mare. Eu nu știu cum o să plec acum la școală. Mie îmi pare ca un vis. Că o să plec la școală și iarăși să mă îmbrățișez cu Andreea, o să glumim cu colegii. Nu știu, eu nu știu cum o să fie deja lecțiile la noi în clasă.” Respectivele reportaje au fost date în reluare a doua zi, în programul de știri de la ora 06:00.*

*Ulterior, la data de 17 noiembrie, în cadrul programului audiovizual de știri „Știri PRO TV Chișinău”, a fost difuzat subiectul cu titlul „Rămas bun de la *****”, cu durata de 04 min. 44 sec. Acesta a inclus și interviuri cu colegii *****, referitor la reacțiile acestora cu privire la decesul tinerei, luate în timpul procesiunii funerare.*

*Pe 18 noiembrie, în cadrul programului audiovizual de știri „Știri PRO TV”, a fost difuzat subiectul de știri întitulat „*****, petrecută în ultimul drum”, cu durata de 03 min. 34 sec., dedicat funeraliilor minorei decedate. În cadrul reportajului au fost prezentate interviuri luate de la patru minori, colegii *****, care vorbeau despre decesul acesteia, interviuri care au fost*

*luate în timpul funeraliilor tinerei. În subiect a fost difuzat și un interviu cu colegul minorei decedate, Oleg Spînu, care a afirmat următoarele: ,,Am pierdut-o așa repede. Am fost acum în biserică, am văzut-o. Nu-mi vine a crede că e acolo." În aceeași zi a mai fost difuzat programul audiovizual ,,O seară perfectă", cu durata de 46 min. 38 sec., dedicat memoriei *****. În programul audiovizual au fost prezentate imagini video de arhivă cu *****, interviuri luate de la trei colegi ai minorei decedate în studioul serviciului media, precum și interviuri cu colegii acesteia și artiștii cunoscuți, luate în timpul procesiunii funerare. De menționat că programul a inclus și un interviu cu colegul minorei decedate, Oleg Spînu."* (f.d. 44-46 din dosarul administrativ)

În urma controlului efectuat, la 19 decembrie 2024 Consiliul Audiovizualului a emis decizia nr. 318 cu privire la rezultatele controlului efectuat în temeiul deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 303 din 29 noiembrie 2024, prin care la pct. 6 și 7 s-a decis: *[...]Se sancționează cu avertizare publică furnizorul de servicii media ÎCS ,,PRO DIGITAL" SRL, fondator al serviciului media audiovizual ,,PRO TV Chișinău", pentru încălcarea prevederilor art. 15 alin. (a) din Codul serviciilor media audiovizuale al Republicii Moldova nr. 174/2018, în conformitate cu art. 84 alin. (3) lit. a) din Cod.[...] Se sanclionează cu amendă în mărime de 13 000 de lei furnizorul de servicii media ÎCS ,,PRO DIGITAL" SRL, fondator al serviciului media audiovizual ,,PRO TV Chișinău", pentru încălcarea prevederilor pct. 44 sbp. 13) din Regulamentul privind conținuturile audiovizuale, aprobat prin Decizia Consiliului Audiovizualului nr. 61 din 01.03.2024, în conformitate cu art. 84 alin. (6) lit. a) din Codul serviciilor merlia audiovizuale al Republicii Moldova nr. 174/2018."* iar prin pct. 16 din aceiași decizie s-a decis: *„În conformitate cu prevederile art. 84 alin. (11) și (12) din Codul serviciilor media audiovizuale: ...ÎCS „Pro Digital" SRL... sunt obligați să difuzeze textul sancțiunii în următoarele 48 de ore de la data adoptării deciziei privind aplicarea sancțiunii, sonor și/sau vizual, de cel puțin 3 ori, în orele de maximă audiență, din care o dată în principalul program audiovizual de știri, în cazul serviciilor media audiovizuale generaliste și/sau de știri".* (f.d. 78-88 din dosarul administrativ)

Prin scrisoarea nr. 2417 din 19 decembrie 2024, autoritatea a informat reclamanta despre sancțiunea aplicată și obligația de a prezenta un raport privind executarea acesteia (f.d. 63-64 din dosar administrativ).

Prin scrisoarea nr. 10 din 9 ianuarie 2025, Consiliul Audiovizualului a transmis „Pro Digital" SRL, atât prin scrisoare recomandată, cât și prin poșta electronică, decizia nr. 318 din 19 decembrie 2024, privind rezultatele controlului efectuat în temeiul Deciziei nr. 303 din 29 noiembrie 2024. Decizia a fost recepționată la data de 10 ianuarie 2025, fapt confirmat prin copia avizului poștal și extrasul din corespondența electronică anexate la dosar (f.d. 124-127 din dosarul administrativ).

La data de 13 ianuarie 2025 avocatul *****, în interesele ÎCS „Pro Digital" SRL a înaintat cerere de chemare în judecată (contestație) către Consiliul Audiovizualului, concretizând ulterior acțiunea a solicitat: Anularea parțială a deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 318 din 19 decembrie 2024, prin care ÎCS „Pro Digital" SRL a fost sancționată cu avertizare publică pentru încălcarea a prevederilor art. 15 alin. (4) din Codul serviciilor media audiovizuale al RM și cu amendă în mărime de 13 000 lei pentru încălcarea prevederilor pct. 44 sbp. 13) din Regulamentul privind conținuturile audiovizuale, aprobat prin Decizia Consiliului Audiovizualului nr. 61 din 01.03.2024 (Regulament). (f.d. 4-12)

Instanța de judecată relevă că la baza statului de drept, consacrat de art. 1 alin. (3) din Constituţie, stă *principiul legalităţii* **și** *supremației dreptului*.

Legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea normelor juridice cuprinse în diverse acte normative cu normele juridice superioare ca forță juridică, iar toate acestea, cu normele constituționale (art. 7 din Constituție), precum și cu tratatele internaționale la care Republica Moldova este parte (art. 4, alin. (2) și art. 8 din Constituție).

În domeniul dreptului administrativ, legalitatea, ca principiu de bază al statului de drept, presupune conformitatea actului administrativ cu normele superioare, care stabilesc condiţii privind adoptarea sau emiterea lor cuprinse în actele legislative. Importanţa principiului legalităţii presupune ca legea să fie respectată, această exigenţă existând nu doar pentru indivizi, dar în mod egal şi pentru autorităţile publice şi private.

În măsura în care legalitatea vizează actele administrative emise de către autoritățile publice, exigenţa este ca acestea să acţioneze în strictă conformitate cu actele legislative, în limita competenței și atribuţiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii reglementate de lege.

Art. 21 din Codul administrativ, intitulat ”Legalitatea” consacră principiul legalității ca fiind un principiu comun atît procedurii administrative, cît și procedurii contenciosului administrativ, statuînd că:

(1) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente trebuie să acționeze în conformitate cu legea și alte acte normative.

(2) Exercitarea atribuțiilor legale nu poate fi contrară scopului pentru care acestea au fost reglementate.

(3) Autoritățile publice și instanțele de judecată competente nu pot dispune limitarea exercitării drepturilor și a libertăților persoanelor decît în cazurile și în condițiile expres stabilite de lege.

Instanța de judecată relevă că principiul legalității poate fi analizat în două sensuri:

- *formal*, și
- *material*.

Legalitatea activității administrative se referă deopotrivă atît la *aspectul formal* (acționarea autorităților publice în limitele competenței și atribuţiilor care le-au fost conferite și cu respectarea procedurii administrative reglementate de lege), cît și *aspectul material* (acționarea autorităților publice în strictă conformitate cu actele legislative de nivel superior).

Prin urmare, instanța de judecată va analiza în partea motivantă a prezentei hotărîri dacă autoritatea publică pîrîtă a respectat atît aspectul formal, cît și material al principiului legalității în activitatea administrativă pe care a desfășurat-o în raport cu reclamantul.

I. Referitor la respectarea de către autoritatea publică pîrîtă a aspectului *formal* a principiului legalității, instanța de judecată relevă că legalitatea formală sau procedurală asigură desfășurarea unei proceduri administrative echitabile pentru cetățeni, iar Codul administrativ reglementează anumite garanții procedurale care au menirea de a garanta dreptul la o bună administrare prin desfășurarea unei proceduri administrative echitabile de către autoritățile publice.

Implicit, desfășurarea unei proceduri administrative de către autoritățile publice cu desconsiderarea garanțiilor procedurale reglementate de Codul administrativ în Cartea a doua, are ca efect nu doar încălcarea drepturilor procedurale ale participanților la procedura administrativă, ci afactează însăși substanța dreptului subiecților de drept la o procedură administrativă echitabilă, aceasta devenind una inechitabilă.

Din prevederile art. 11, alin. (1) și (2) Cod administrativ rezultă că actele administrative individuale pot fi:

a) acte defavorabile – actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat;

b) acte favorabile – actele care creează destinatarilor săi un beneficiu sau un avantaj de orice fel.

(2) Destinatarul unui act administrativ individual este doar persoana către care actul administrativ se îndreaptă. Terții, ale căror drepturi sînt afectate de actul administrativ individual, nu sînt destinatarii acestuia.

Decizia contestată, emisă de Consiliul Audiovizualului cu privire la rezultatele controlului efectuat pentru verificarea modului în care a fost reflectată știrea despre decesul ***** de către serviciile media audiovizuale cu cele mai mari audiențe, constituie, în raport cu societatea reclamantă, un act administrativ individual defavorabil, în sensul art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ.

Astfel, deși destinatarii actului administrativ contestat, potrivit art. 11 din Codul administrativ, sunt mai mulți furnizori de servicii media, în prezenta speță, reclamanta solicită verificarea legalității acestuia exclusiv în partea în care o vizează direct. În această ordine de idei, actul administrativ emis în privința ÎCS „Pro Digital” SRL produce efecte juridice doar față de aceasta, fără a afecta drepturile unor terțe persoane.

Din prevederile art. 44, alin. (1) Cod administrativ rezultă că sînt participanți la procedura administrativă: autoritatea publică, orice persoană fizică și juridică care a solicitat inițierea procedurii sau în privința căreia procedura a fost inițiată, precum și orice altă persoană atrasă de autoritatea publică în procedura administrativă.

Totodată, art. 44, alin. (3) Cod administrativ stabilește în mod imperativ faptul că autoritatea publică este obligată să atragă în procedura administrativă, din oficiu sau la cerere, persoanele ale căror drepturi pot fi afectate prin procedura administrativă. Dacă are cunoștință despre astfel de persoane, autoritatea publică le informează despre inițierea sau desfășurarea procedurii administrative.

În speța de față, având în vedere natura procedurii administrative, nu se constată vreo încălcare sau posibilitate de afectare a drepturilor terților persoane prin procedura administrativă desfășurată de Consiliul Audiovizualului, ca autoritate emitentă a actului administrativ.

Din prevederile art. 70, alin. (1) și (2) Cod administrativ rezultă:

(1) Dacă inițiază o procedură administrativă din oficiu, autoritatea publică informează în scris participanții despre aceasta în decursul unui termen rezonabil.

(2) Dacă inițiază o procedură administrativă la cerere și la procedură participă și alte persoane, autoritatea publică îi informează în scris, în decursul unui termen rezonabil, despre procedura inițiată.

În prezenta cauză, procedura administrativă privind verificarea modului în care a fost reflectată știrea referitoare la decesul ***** de către serviciile media audiovizuale cu cele mai mari audiențe a fost inițiată în temeiul art. 75 alin. (4) lit. a) și art. 83 alin. (3) lit. a) din Codul serviciilor media audiovizuale, precum și al art. 15 din același act normativ și al Regulamentului privind conținuturile audiovizuale, aprobat prin Decizia CA nr. 61 din 01.03.2024, în partea ce ține de protecția minorilor.

Prin scrisoarea nr. 2273 din 04 decembrie 2024, Consiliul Audiovizualului a solicitat furnizorilor de servicii media audiovizuale prezentarea înregistrărilor video pentru perioada 15–21 noiembrie 2024, precum și a informațiilor privind programele și intervalele orare în care a fost reflectat evenimentul respectiv (f.d. 2–3 din dosarul administrativ).

Potrivit raportului întocmit de direcția de specialitate, în cadrul programelor difuzate de „PRO TV Chișinău” în zilele de 16, 17 și 18 noiembrie 2024, precum și în emisiunea „O seară perfectă”, au fost prezentate mai multe materiale audiovizuale care includeau interviuri cu minori, colegi ai persoanei decedate, realizate inclusiv în timpul procesiunii funerare, precum și imagini și reacții emoționale aferente evenimentului (f.d. 44–46 din dosarul administrativ).

În urma controlului efectuat, prin Decizia nr. 318 din 19 decembrie 2024, Consiliul Audiovizualului a sancționat societatea reclamantă cu avertizare publică pentru încălcarea art. 15 alin. (4) din Codul serviciilor media audiovizuale și cu amendă în cuantum de 13 000 lei pentru încălcarea pct. 44 subpct. 13) din Regulamentul privind conținuturile audiovizuale (f.d. 78–88 din dosarul administrativ).

Ulterior, prin scrisoarea nr. 2417 din 19 decembrie 2024, autoritatea a informat reclamanta despre sancțiunea aplicată și despre obligația de a prezenta un raport privind executarea acesteia (f.d. 63–64 din dosar administrativ).

Totodată, prin scrisoarea nr. 10 din 9 ianuarie 2025, Consiliul Audiovizualului a transmis „Pro Digital” SRL, atât prin poștă recomandată, cât și prin poștă electronică, decizia nr. 318 din 19 decembrie 2024, aceasta fiind recepționată la data de 10 ianuarie 2025, fapt confirmat prin avizul poștal și extrasul din corespondența electronică anexate la dosar (f.d. 124–127 din dosarul administrativ).

În consecință, în speță se constată că autoritatea publică a respectat obligația de informare a participanților la procedura administrativă, în conformitate cu art. 70 alin. (1) și (2) din Codul administrativ.

Din prevederile art. 94, alin. (1) și (2) Cod administrativ, rezultă:

(1) Înainte de emiterea unui act administrativ individual defavorabil pentru un participant sau înainte de respingerea unui act administrativ individual favorabil, participantul are dreptul să fie audiat în legătură cu faptele și circumstanțele relevante pentru actul ce urmează a fi emis.

(2) Audierea poate fi făcută verbal sau în scris.

În acest context, instanța reține că, astfel cum s-a stabilit anterior, pe parcursul procedurii administrative societății reclamante i-a fost asigurată posibilitatea de a-și expune punctul de vedere și de a prezenta documente justificative în susținerea poziției sale.

Astfel, decizia emisă de către Consiliul Audiovizualului a fost luată după respectarea etapelor procedurii administrative prevăzute de art. 69-78 din Codul administrativ, asigurându-se totodată respectarea garanțiilor procedurale ale participanților la procedură.

În acest sens, instanța de judecată a constatat că autoritatea publică pârâtă a respectat aspectele formale ale principiului legalității în cadrul activității administrative desfășurate.

II. Referitor la respectarea de către autoritatea publică pîrîtă a aspectului material a principiului legalității, instanța de judecată relevă că pentru a stabili dacă actele contestate de către reclamant sunt legale și întemeiate, instanța de judecată le va raporta la prevederile relevante ale legislației.

Conform art. 220, alin. (1) Cod administrativ, obținerea probelor în procedura contenciosului administrativ are loc conform art. 87-93, iar potrivit art.221 alin.(1) al aceluiași act normativ, autoritățile publice sunt obligate să prezinte instanței de judecată, concomitent cu referința, dosarele administrative. La solicitarea instanței de judecată, autoritățile publice sunt obligate să prezinte suplimentar și alte documente pe care le dețin, inclusiv cele electronice, și să acorde informații.

Art. 93 Cod administrativ stabileşte sarcina probaţiunii, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), *fiecare participant*

probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Analizînd conţinutul deciziei contestate, vizualizând proba video, subsumând punctul de vedere al participanţilor, normele de drept material şi procesual, constatînd starea de fapt, instanţa de judecată conchide necesitatea adoptării unei soluţii de admitere a acţiunii, cu anularea actului administrativ individual defavorabil în partea contestată, din motivele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 224 alin. (1) lit. a) Cod administrativ, examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale.

Instanța de judecată reține că, în speță, este contestată decizia Consiliului Audiovizualului privind modul de reflectare a știrii referitoare la decesul ***** de către serviciile media audiovizuale de televiziune cu cele mai mari audiențe.

În consecință, raporturile juridice deduse judecății sunt guvernate de prevederile Codului administrativ, coroborate cu dispozițiile Codului serviciilor media audiovizuale.

Potrivit art. 1 din Codul serviciilor media audiovizuale, furnizor național de servicii media este acel furnizor ale cărui servicii media audiovizuale liniare se adresează populației la nivel național și pot fi recepționate de cel puțin 2/3 din populația Republicii Moldova.

Conform prevederilor art. 8 alin. (1) din Codul serviciilor media audiovizuale, furnizorii de servicii media au dreptul să decidă independent şi liber asupra conţinutului serviciilor media audiovizuale, în conformitate cu legislaţia privind serviciile media audiovizuale şi condiţiile licenţei de emisie.

Art. 15 alin. (1) –(5) din Codul serviciilor media audiovizuale, furnizorii de servicii media au obligaţia să respecte principiul interesului superior al minorului. La stabilirea condiţiilor de participare a minorului la un program audiovizual se ia în considerare sensibilitatea şi vulnerabilitatea specifice vîrstei minorului, în general, precum şi tipul de personalitate al acestuia, în particular. Dreptul minorului la respectarea vieţii private şi la propria imagine prevalează în faţa necesităţii de informare, inclusiv în cazul minorului aflat în situaţii dificile. În cadrul programelor audiovizuale, minorul nu poate fi folosit sau expus de către părinţi, rude, reprezentanţi legali, avocaţi sau alte persoane responsabile de creşterea şi îngrijirea acestuia, în scopul de a obţine avantaje de orice tip sau de a influenţa deciziile autorităţilor publice.

Potrivit alin. (9) al aceluiași articol, Consiliul Audiovizualului instituie în Regulamentul privind conţinuturile audiovizuale prevederi detaliate referitoare la:

a) clasificarea programelor audiovizuale în vederea protecţiei minorilor;

b) informaţiile ce conţin date personale cu impact negativ asupra minorilor;

c) informaţiile cu impact negativ asupra minorilor;

d) informaţiile privind minorii aflaţi în situaţie de risc.

Totodată, Capitolul III din Regulamentul privind conținuturile audiovizuale, aprobat prin Decizia Consiliului Audiovizualului nr. 61 din 01.03.2024, reglementează respectarea drepturilor minorului în cadrul programelor audiovizuale.

Astfel, pct. 38 din Regulamentul privind conținuturile audiovizuale, participarea minorului în cadrul programelor audiovizuale este admisă numai cu acceptul acestuia, precum și cu consimțământul părinților sau, după caz, al reprezentantului legal, ținându-se seama, totodată, de sensibilitatea și vulnerabilitatea specifice vârstei minorului și de dezvoltarea lui psiho-emoțională. Nu este necesar acceptul minorilor, consimțământul părinților sau al reprezentaților

legali pentru filmarea sau înregistrarea minorilor implicați în evenimente publice autorizate, precum manifestații culturale, campanii sociale, competiții sportive și altele asemenea. Furnizorii de servicii media au obligația respectării principiului interesului superior al minorului, protejarea imaginii și a vieții sale intime, familiale și private.

Pct. 44 sbp. 13) din Regulamentul precitat, stabilește că este interzisă difuzarea/distribuirea conținuturilor audiovizuale: ce reprezintă interviuri și declarații în care minorilor le sunt solicitate păreri referitoare la probleme intime de familie sau probleme care le depășesc puterea de judecată.

Potrivit art. 75 alin. (4) lit. a) din Codul serviciilor media audiovizuale, Consiliul Audiovizualului: a) exercită controlul asupra modului în care furnizorii şi distribuitorii de servicii media îşi îndeplinesc obligaţiile asumate, conform prezentului cod. Controlul asupra conţinuturilor serviciilor media audiovizuale şi ale programelor audiovizuale este exercitat numai după furnizarea acestora, în conformitate cu art.7 alin. (5).

Conform art. 83 alin. (3)-(5) din Codul serviciilor media audiovizuale, Consiliul Audiovizualului exercită controlul: a) din oficiu; b) la sesizarea unei autorități publice; c) ca urmare a petiției depuse de către o persoană fizică sau juridică. Rezultatele controlului efectuat în condiţiile alin.(3) lit.a) se examinează în şedinţă publică, cu audierea subiecţilor interesaţi.

În cazurile prevăzute la alin. (3) lit. b) şi c), Consiliul Audiovizualului, în termen de 15 zile lucrătoare din data depunerii sesizării ori petiţiei, efectuează un control privind circumstanțele de fapt. Termenul respectiv poate fi prelungit prin decizia Consiliului Audiovizualului cu cel mult 15 zile lucrătoare. În cel mult 5 zile lucrătoare după efectuarea controlului privind circumstanțele de fapt, Consiliul Audiovizualului examinează sesizarea sau petiția în ședință publică, anunță rezultatele controlului, audiază subiecții interesați şi decide respingerea sau acceptarea sesizării ori petiției și, după caz, aplicarea unei sancțiuni, în condițiile prevăzute de prezentul cod.

Rezultatele controlului efectuat în condițiile alin. (3) lit. a) se examinează în şedință publică, cu audierea subiecților interesați.

Potrivit art. 84 alin. (3) lit. a) din Codul serviciilor media audiovizuale, se sancționează cu avertizare publică furnizorii de servicii media care au comis prima încălcare a prevederilor stipulate la: a) art.5 alin.(2), art.6 alin.(4)–(6), art.13–15, art.16 alin.(3), art.19 alin.(2)–(6), art.20 alin.(5), (10) şi (11) şi art.22 din prezentul cod.

Art. 84 alin. (6) din Codul serviciilor media audiovizuale (în vigoare la data emiterii actului administrativ), se sancţionează cu amendă de la 10000 de lei la 15000 de lei furnizorii de servicii media şi distribuitorii de servicii media care au comis următoarele încălcări: a) nerespectarea deciziilor Consiliului Audiovizualului privind protecţia minorilor.

În conformitate cu prevederile art. 75 alin. (4) lit. a) și art. 83 alin. (3) lit. a) din Codul serviciilor media audiovizuale, Consiliul Audiovizualului a efectuat un control privind modul de reflectare a decesului ***** de către posturile de televiziune cu audiență ridicată.

În urma verificării serviciului media audiovizual prestat de ÎCS „Pro Digital” SRL, s-a constatat că, în cadrul programelor „Știri PRO TV” difuzate în zilele de 16, 17 și 18 noiembrie 2024, precum și al emisiunii „O seară perfectă”, au fost prezentate mai multe materiale ce includeau interviuri cu minori, colegi ai persoanei decedate, realizate inclusiv în timpul procesiunii funerare, precum și imagini și reacții cu caracter emoțional generate de acest eveniment.

În acest context, s-a constat că *”serviciul de televiziune „PRO TV Chișinău”, pe data de 16 noiembrie 2024, în cadrul programului de știri „Știri PRO TV” de la ora 20:00, a difuzat trei subiecte de știri cu referire la decesul minorei.*

În subiectul de ştiri difuzat la ora 20:01:51, intitulat „Tragedie în familia Cuciuc”, cu durata totală de 03 min. 32 sec., a fost prezentat un interviu cu colegul de grupă al decedatei, minorul Oleg Spînu, care a relatat următoarele: „Ne-am văzut cu colegii la masă şi s-a început o petrecere. Am dansat, ne-am veselit. Cred că era ora 22:00 sau 21:30. Că am dansat în horă cu ea şi cu colegii şi peste vreo 15 minute sau peste 30 de minute maxim eu ies afară ca să iau aer, ca era şi cald acolo, cu un prieten şi aud: „Andreea, Andreea!” Subiectul a continuat cu relatările făcute de voice-over: „La un moment dat, Andreei i s-a făcut rău şi nu mai putea respira, spune Oleg. Iar colegii săi au încercat să-i ofere primul ajutor, în timp ce aşteptau ambulanţa la faţa locului.” în continuare, a urmat replica minorului Oleg Spînu: „După toate acestea, când era Andreea în ambulanţă, colegii spuneau că ea putea vorbi, ea a deschis, a deblocat telefonul ei ca să sunăm la ambulanţă. Maşina o oră de vreme se clătina. Adică, medicii chiar făceau tot posibilul.”

*La ora 20:05:24, a fost difuzat al doilea subiect dedicat decesului minorei, cu durata de 04 min. 29 sec. Subiectul a inclus reacţiile artiştilor, apropiaţilor familiei şi colegilor ***** cu privire la decesul acesteia, inclusiv a fost prezentat şi un fragment din interviul cu colegul minorei, Oleg Spînu: „ Pierdere foarte mare. Eu nu ştiu cum o să plecăm acum la şcoală. Mie îmi pare ca un vis. Că o să plec la şcoală şi iarăşi o să mă îmbrăţişez cu Andreea, o să glumim cu colegii. Nu ştiu, eu nu ştiu cum săfie deja lecţiile la noi în clasă” Totodată, de menţionat că subiectul de ştiri a conţinut şi publicaţii legate de decesul minorei, inclusiv făcute pe reţelele sociale de colegii acesteia. La ora 20:09:51, a fost difuzat al treilea subiect de ştiri dedicat minorei decedate, cu durata de 04 min. 40 sec., care a conţinut imagini foto şi video dedicate memoriei tinerei. Subiectele de ştiri susmenţionate au fost prezentate în reluare la data de 17 noiembrie, în programul de ştiri de la ora 06:00.*

*La data de 17 noiembrie, în cadrul programului audiovizual de ştiri „Ştiri PRO TV”, la ora 20:12:10, a fost difuzat subiectul de ştiri cu titlul „Rămas bun de la *****”, cu durata de 04 min. 44 sec. Subiectul de ştiri a inclus şi interviuri cu cinci minori, colegi ai *****, referitor la reacţiile acestora cu privire la decesul tinerei, luate în timpul procesiunii funerare. Subiectul a inclus şi fragmentul din interviul cu colegul minorei decedate, Oleg Spînu, care a fost difuzat în subiectele din programul de ştiri din data de 16 noiembrie, de la ora 20:00. La data de 18 noiembrie, în cadrai programului audiovizual de ştiri „Ştiri PRO TV”, la ora 13:01:30, a fost difuzat subiectul de ştiri intitulat „*****, petrecută în ultimul dram”, cu durata de 03 min. 34 sec., dedicat funeraliilor minorei decedate. în cadrai reportajului au fost prezentate interviuri luate de la patra minori, colegi ai *****, care vorbeau despre decesul acesteia. De menţionat că interviurile difuzate în cadrai subiectului au fost luate în timpul funeraliilor tinerei. De specificat că în subiect a fost difuzat şi un interviu cu colegul minorei decedate, Oleg Spînu, care a afirmat următoarele: „Am pierdut-o aşa repede. Am fost acum în biserică, am văzut-o. Nu-mi vine a crede că e acolo. ” De menţionat că subiectul de ştiri a fost difuzat în reluare în cadrai programului informativ de ştiri „Ştiri PRO TV” de la ora 17:00, 20:00 şi la data de 19 noiembrie la ora 06:00.*

*La data de 18 noiembrie 2024, ora 18:00, a fost difuzat programul audiovizual „O seară perfectă”, cu durata de 46 min. 38 sec., dedicat memoriei *****. în programul audiovizual au fost prezentate imagini video de arhivă cu *****, interviuri luate de la trei colegi ai minorei decedate în studioul serviciului de televiziune, precum şi interviuri cu colegii acesteia şi artişti cunoscuţi, luate în timpul procesiunii funerare. De menţionat că programul a inclus şi un interviu cu colegul minorei decedate, Oleg Spânu, care a afirmat următoarele [18:40:30]: „Am*

pierdut-o așa repede. Amfost acum în biserică, am văzut-o. Nu-mi vine a crede că e acolo.”Programul audiovizual a fost difuzat în reluare pe data de 19 noiembrie, la ora 09:30.”

Instanța de judecată apreciază că prin raportare la prevederile art. 27 și 28 Cod civil, urmează a se face distincție între două categorii de minori:

a) care nu au împlinit 14 ani;

b) cu vîrsta cuprinsă între 14 și 18 ani.

Din materialele probatorii rezultă că minorii intervievați aveau vârste cuprinse între 16 și 18 ani, categorie de vârstă care, potrivit normelor de drept civil, beneficiază de o capacitate de exercițiu restrânsă, dar suficientă pentru a-și forma și exprima opinii proprii asupra unor evenimente de interes personal și social.

În acest context, se reține că participarea minorilor la interviuri nu poate fi analizată exclusiv prin prisma unei presupuse lipse de discernământ, ci trebuie apreciată în raport cu nivelul lor de maturitate, precum și cu natura întrebărilor adresate, care au vizat reacții emoționale firești generate de un eveniment tragic, fără a implica aspecte complexe sau de natură să le depășească puterea de judecată.

Totodată, instanța subliniază că, deși minorii intervievați, aflați la o vârstă apropiată de majorat, dispun de un grad adecvat de maturitate și pot exprima un consimțământ valabil în anumite situații, prevederile art. 15 alin. (4) din Codul serviciilor media audiovizuale instituie un standard de protecție mai ridicat. Astfel, chiar și în prezența consimțământului, furnizorul de servicii media rămâne obligat să asigure respectarea dreptului minorului la viață privată și la propria imagine.

Cu toate acestea, instanța apreciază că acest standard trebuie interpretat și aplicat în mod coroborat cu celelalte norme incidente din domeniul audiovizualului, care consacră o protecție sporită a minorilor, fără a exclude însă relevanța consimțământului acestora și a capacității lor de a-și exprima opinia asupra unor evenimente de interes public.

În condiţiile art. 84 alin. (1) şi (2) din Codul serviciilor media audiovizuale, furnizorii de servicii media, furnizorii de servicii de platformă de partajare a materialelor video şi distribuitorii de servicii media poartă răspundere pentru încălcarea legislaţiei în domeniul audiovizualului în conformitate cu prezentul articol şi cu legislaţia în vigoare. Pentru încălcarea prevederilor prezentului cod, Consiliul Audiovizualului aplică sancţiuni stabilite individual, în funcţie de gravitatea încălcării, de efectele acesteia, precum şi de frecvenţa încălcărilor comise în ultimele 12 luni.

Din sensul alineatului (3) lit. b) al art. 84 din Codul serviciilor media audiovizuale, se sancţionează cu avertizare publică furnizorii de servicii media care au comis prima încălcare a prevederilor stipulate la: a) art.5 alin.(2), art.6 alin.(4)–(6), art.13–15, art.16 alin.(3), art.19 alin.(2)–(6), art.20 alin.(5), (10) şi (11) şi art.22 din prezentul cod.

Totodată, conform alin. (6) lit. a) al aceluiaşi articol, se sancţionează cu amendă de la 10000 de lei la 15000 de lei furnizorii de servicii media şi distribuitorii de servicii media care au comis următoarele încălcări: nerespectarea deciziilor Consiliului Audiovizualului privind protecţia minorilor.

În interpretarea corectă a normei enunțate, instanța reține că legiuitorul a stabilit expres răspunderea pe care o poartă furnizorii de servicii media şi distribuitorii de servicii media pentru încălcarea legislaţiei în domeniul audiovizualului, răspundere prevăzută la art. 84 din Codul serviciilor media audiovizuale, adică Codul serviciilor media audiovizuale stabileşte faptul sancţionării furnizorilor de servicii, în cazuri concrete pentru nerespectarea prevederilor art. 70 alin. (2), (6) şi (11) din Codul electoral (art. 84 alin. (3) lit. b); art. 69 alin. (5)-(6) şi ale art. 70

alin. (3)-(5) din Codul electoral (art. 84 alin. (6) lit. e) şi art. 70 alin. (9) şi (10) din Codul electoral (art. 84 alin. (7) lit. g).

Instanța reține că aceste dispoziții legale trebuie interpretate în mod sistemic, și nu izolat, prin raportare la scopul reglementării și la principiile generale care guvernează domeniul audiovizualului. Astfel, aplicarea sancțiunilor nu poate avea un caracter automat, ci trebuie să reflecte o evaluare concretă a circumstanțelor fiecărei cauze în parte.

În acest sens, dispozițiile naționale urmează a fi interpretate și în lumina cadrului constituțional și internațional.

Potrivit art. 50 alin. (4) din Constituția Republicii Moldova, este interzisă exploatarea minorilor în activități care le-ar putea afecta sănătatea, moralitatea sau dezvoltarea.

De asemenea, Convenția ONU cu privire la drepturile copilului consacră obligația de a proteja copilul, recunoscând totodată dreptul acestuia la exprimare și participare.

Convenţia Naţiunilor Unite cu privire la Drepturile Copilului (CDC) prevede că „*drepturile copilului sunt drepturi ale omului, deţinute de copii şi de persoanele sub 18 ani indiferent de rasă, religie sau aptitudini, indiferent de ceea ce gândesc sau spun şi de tipul de familie din care provin*”

Prin urmare, instanța subliniază că reflectarea mediatică a minorilor presupune realizarea unui just echilibru între protecția acestora și respectarea altor drepturi fundamentale, precum libertatea de exprimare și dreptul publicului la informare.

Jurnaliștii sunt obligați să manifeste diligență sporită, însă această obligație nu echivalează cu interzicerea participării minorilor la programe audiovizuale, în special atunci când aceștia își exprimă opinii asupra unor evenimente de interes public, în mod liber și în cunoștință de cauză.

Cu referire la concluziile Consiliului Audiovizualului invocate în motivarea actului administrativ contestat, instanța reține că autoritatea publică pîrîtă a apreciat că societatea reclamantă a încălcat prevederile legale prin difuzarea unor interviuri cu minori realizate în cadrul procesiunii funerare, în care aceștia își exprimau reacțiile față de decesul tinerei, fiind intervievați în timp ce se aflau într-o stare emoțională accentuată, manifestată inclusiv prin plâns și tentative de a-și acoperi fața.

În acest sens, Consiliul a invocat incidența art. 15 alin. (4) din Codul serviciilor media audiovizuale, potrivit căruia dreptul minorului la viață privată și la propria imagine prevalează asupra necesității de informare, în special în situații dificile. Totodată, autoritatea a apreciat că starea de afect a minorilor rezultă în mod evident din contextul decesului și al funeraliilor, nefiind necesară o expertiză de specialitate pentru a constata caracterul vulnerabil al acestora.

Instanța de judecată reține însă că o asemenea abordare are un caracter preponderent subiectiv și trebuie analizată în raport cu necesitatea asigurării unui just echilibru între protecția minorilor și dreptul la libertatea de exprimare, inclusiv dreptul presei de a difuza informații de interes public, precum și dreptul publicului de a fi informat.

Or, potrivit pct. 38 din Regulamentul privind conținuturile audiovizuale, participarea minorului în cadrul programelor audiovizuale este admisă cu acceptul acestuia.

Din analiza materialelor video cercetate în ședința de judecată, prin prisma principiilor prevăzute de art. 22 și art. 42 din Codul administrativ, instanța constată că minorii intervievați aveau vârste cuprinse între 16 și 18 ani și nu rezultă existența unui refuz din partea acestora sau a unei insistențe din partea jurnaliștilor în vederea obținerii declarațiilor.

De asemenea, din norma pct. 38 din Regulamentul privind conținuturile audiovizuale rezultă că, în cazul evenimentelor publice, nu este necesar consimțământul părinților sau al reprezentanților legali pentru filmarea sau înregistrarea minorilor.

Deși evenimentul în cauză are un caracter tragic, acesta a vizat o persoană cunoscută în spațiul public, iar persoanele intervievate erau, la rândul lor, implicate în activități artistice și aveau o expunere publică constantă, majoritatea dintre ele fiind colegi cu defuncta.

Instanța mai reține că materialele difuzate nu depășesc limitele unei relatări jurnalistice obișnuite, acestea prezentând aspecte generale ale evenimentului și reacții ale celor prezenți, fără a exploata în mod excesiv sau intruziv starea emoțională a minorilor. Reportajele au fost realizate și prezentate într-o manieră echilibrată, fără a urmări amplificarea artificială a emoțiilor celor intervievați.

Totodată, în ceea ce privește pretinsa încălcare a pct. 44 subpct. 13) din Regulament, se constată că autoritatea publică pîrîtă nu a delimitat în mod clar dacă interviurile ar fi vizat probleme intime de familie sau dacă ar fi depășit puterea de judecată a minorilor. Or, din conținutul declarațiilor rezultă că minorii au fost întrebați exclusiv despre reacțiile lor la decesul unei colege, fără a fi abordate aspecte ce țin de viața intimă sau de familie.

Prin urmare, se reține că simpla exprimare a unor reacții emoționale față de un eveniment tragic nu poate fi calificată, în mod automat, drept o depășire a puterii de judecată a minorilor, în lipsa unor criterii clare și a unei analize concrete din partea autorității.

În aceste condiții, instanța apreciază că autoritatea pârâtă nu a realizat o analiză suficient de riguroasă și obiectivă a circumstanțelor concrete ale cauzei, limitându-se la o apreciere generală a stării emoționale a minorilor, care în contextul evenimentului relatat, este una firească, nefiind provocată de jurnaliștii angajați la postul de televiziune deținut de reclamant, fără a demonstra în mod concludent existența unei atingeri reale aduse dreptului acestora la viață privată sau la propria imagine, iar pârâtul nu a administrat probe în sensul art. 93 din Codul administrativ care să susțină aceste constatări.

Pentru a justifica aplicarea unei sancțiuni, nu este suficientă invocarea abstractă a unor dispoziții legale, ci se impune dovedirea unei ingerințe efective și a caracterului ei disproporționat, în raport cu circumstanțele concrete ale difuzării materialelor jurnalistice în cauză.

În speță, instanța reține că nu s-a demonstrat faptul că difuzarea interviurilor ar fi cauzat un prejudiciu real minorilor sau că ar fi avut loc o exploatare a vulnerabilității acestora. Dimpotrivă, materialele analizate relevă o reflectare a unui eveniment de interes public, în care reacțiile persoanelor apropiate, inclusiv ale colegilor, sunt inerente și contribuie la înțelegerea impactului social al evenimentului.

De asemenea, instanța subliniază că aplicarea sancțiunilor prevăzute de art. 84 din Codul serviciilor media audiovizuale trebuie să respecte principiul proporționalității, consacrat atât în dreptul intern, cât și în jurisprudența relevantă, ceea ce presupune o corelare între gravitatea faptei și măsura dispusă.

În lipsa unei demonstrații clare a încălcării normelor invocate și a unui prejudiciu efectiv, instanța apreciază că sancțiunile aplicate de Consiliul Audiovizualului nu sunt pe deplin justificate, fiind rezultatul unei interpretări excesiv de restrictive a normelor privind protecția minorilor.

Drept urmare, nu poate fi reținut argumentul pârâtului, că la stabilirea sancțiunii Consiliul Audiovizualului întemeiat a reținut şi prevederile art. 84 alin. (6) lit. a) din Codul serviciilor media audiovizuale, care dispun sancționarea pentru nerespectarea deciziilor Consiliului Audiovizualului privind protecţia minorilor, or, după cum s-a constatat în cadrul examinării cauzei, nu a fost dovedită admiterea de către ÎCS „Pro Digital” SRL a încălcărilor imputate, iar argumentele contrare ale pârâtului nu și-au regăsit confirmare, având caracter declarativ.

În această ordine de idei, urmează a fi reținute ca fiind relevante la caz şi prevederile art.10 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, conform cărora orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare. Acest drept cuprinde libertatea de opinie și libertatea de a primi sau de a comunica informații ori idei fără amestecul autorităților publice și fără a ține seama de frontiere. Prezentul articol nu împiedică Statele să supună societățile de radiodifuziune, de cinematografie sau de televiziune unui regim de autorizare.

Astfel, dreptul la libertatea de exprimare reprezintă unul dintre pilonii de bază ai unei societăți democratice, iar o hotărâre nefavorabilă în cazul dat ca şi consecință a exprimării unei opinii este de natură să implice o încălcare a art. 10 al Convenţiei, circumstanțe care nu pot fi admise. Or, în conformitate cu prevederile art. 36 alin. (2) Cod administrativ, instanţele de judecată competente aplică principiul supremaţiei dreptului, cu luarea în considerare a jurisprudenţei Curţii Europene pentru Drepturile Omului.

Corespunzător, prevederile citate trebuie interpretate și aplicate în concordanță cu jurisprudența Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, din care reiese importanța deosebită a libertății presei în orice societate democratică. Cu toate că libertatea nu este una absolută, ea implică unele restricții generate de necesitatea protecției altor valori fundamentale, cum ar fi de exemplu dreptul la reputație, demnitatea și onoarea persoanei. Totuși, protejarea acestora nu trebuie să fie efectuată prin folosirea unor mijloace cu caracter disuasiv asupra activității jurnaliștilor, fiind necesar a fi găsit acel echilibru prin care să se garanteze atât libertatea de exprimare cât și alte drepturi concurente. Or, dreptul la libertatea de exprimare este aplicabil nu numai în cazul unei „informații" sau „idei" care sunt primite în mod favorabil sau privite ca inofensive sau ca o chestiune de indiferență dar și cele care ofensează, șochează sau deranjează Statul sau orice parte a comunității. Adițional, libertatea jurnalistică mai acoperă și posibile recurgeri la exagerări sau chiar provocări.[1]

În lumina celor invocate, instanța reține că libertatea de exprimare este un drept fundamental al individului, cu o aplicație specifică în domeniul mass-media, ocrotit ca atare de Curtea Europeană a Drepturilor Omului prin art. 10 din Convenţie, care oferă o protecție largă presei, iar necesitatea limitării trebuie probată în mod convingător.

În consecință, raportat la calitatea persoanelor care au oferit declarațiile, la contextul general al evenimentului public ce viza o persoană cu notorietate, precum și la modalitatea de realizare a interviurilor, instanța conchide că ingerința pârâtului în dreptul reclamantului de a difuza informații de interes public nu este suficient justificată, fiind de natură să aducă atingere prevederilor art. 10 din Convenție.

Instanța subliniază că, în conformitate cu principiul legalității, stabilit de art. 21 din Codul administrativ, autoritățile publice pot acționa doar în temeiul și în limitele competențelor conferite de lege, iar orice ingerință în drepturile persoanei trebuie să fie justificată, necesară și proporțională.

În speță, aceste exigențe nu au fost respectate, ingerința nefiind justificată în mod corespunzător și având un caracter disproporționat.

Instanța subliniază, de asemenea, că dreptul discreționar al autorității publice, reglementat de art. 16 alin. (1) din Codul administrativ, presupune că aceasta trebuie să acționeze în conformitate cu scopul legii, într-un mod legal, motivat și cu bună-credință. Or, în cauză nu s-a demonstrat că aplicarea sancțiunii a rezultat dintr-o apreciere obiectivă și suficient motivată a

[1] Hotărîrea din 24.02.97 în cauza *De Haes and Gijsels versus Belgia*.

circumstanțelor, ceea ce atrage neconformitatea măsurii dispuse cu principiile legalității și proporționalității.

În acest context, instanța reține că autoritatea pârâtă a aplicat o măsură sancționatorie severă fără a demonstra în mod suficient existența unei încălcări de natură să justifice ingerința în drepturile reclamantului, ceea ce contravine principiilor legalității, proporționalității și bunei administrări.

Prin urmare, în circumstanțele descrise coroborate cu normele legale aplicabile speței, se constată că solicitarea invocată în acțiune, cu privire la anularea parțială a deciziei Consiliului Audiovizualului nr. 318 din 19 decembrie 2024, în partea ce vizează ÎCS „Pro Digital" SRL, este întemeiată și urmează a fi admisă. În consecință, instanța anulează această decizie în partea ce vizează S.R.L. "Pro Digital"

Această soluție nu reprezintă o ingerință în competențele autorității administrative, ci reafirmă obligația autorității de a aplica legea în mod corect, rezonabil și în conformitate cu standardele internaționale privind drepturile omului.

Coroborând dispozițiile legale aplicabile cu circumstanțele cauzei, instanța reține că activitatea administrativă desfășurată de Consiliul Audiovizualului în cadrul procedurii de control și sancționare a reclamantei a avut un caracter insuficient de fundamentat, fiind preponderent formală în ceea ce privește individualizarea și motivarea constatărilor reținute.

În acest context, instanța constată că autoritatea pârâtă nu a realizat o analiză completă și multiaspectuală a situației de fapt, limitându-se la aprecieri generale privind pretinsa încălcare a normelor referitoare la protecția minorilor, fără a demonstra în mod concludent existența unei ingerințe efective sau a unui prejudiciu concret. Exercitarea dreptului discreționar de către autoritate nu a fost realizată cu respectarea exigențelor de motivare, proporționalitate și individualizare a sancțiunii, ceea ce atrage concluzia că actul administrativ contestat nu este suficient fundamentat.

În aceste condiții, instanța reține că încălcările invocate de reclamantă în prezenta acțiune își găsesc confirmare în ansamblul probatoriului administrat, prin raportare la cadrul normativ incident la data desfășurării procedurii administrative, astfel că revendicările reclamantei sunt întemeiate și urmează a fi admise integral.

În conformitate cu art. 224 Cod administrativ al Republicii Moldova, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite acțiunea în contencios administrativ înaintată de S.R.L. "Pro Digital" către Consiliul Audiovizualului privind contestarea parțială a actului administrativ individual defavorabil.

Se anulează Decizia Consiliul Audiovizualului nr. 318 din 19 decembrie 2024 în partea ce vizează S.R.L. "Pro Digital".

Hotărîrea poate fi contestată cu apel la Curtea de Apel Centru în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului.

Motivarea apelului se prezintă la instanţa de apel în termen de 30 de zile de la data comunicării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la instanţa de judecată care a emis hotărârea contestată.

Președintele ședinței,
Judecătorul Gheorghe MÎȚU